
STSJ de Castella-La Manxa de 18 de juliol de 2011, recurs 138/2011

*Parelles de fet: interpretació dels requisits per tenir dret a la pensió de viduitat
(accés al text de la sentència)*

El supòsit de fet és el següent: **l'INSS va denegar el dret a pensió de viduitat en un cas de parella de fet amb convivència provada i una filla en comú**. La raó va ser que no es pogué provar la constitució formal com a parella de fet, almenys dos anys abans de la data de la mort del subjecte causant.

El Tribunal denega la pensió interpretant de forma restrictiva l'art. 174.3 LGSS i encara que reconeix que el causant, la seva parella i la seva filla constaven empadronats al mateix domicili des de feia anys, conclou que no s'acredita la inscripció com a parella de fet en el Registre municipal de parelles de fet ni tampoc l'existència d'un document públic de constitució de la parella, únics mitjans admesos per tal de provar l'existència d'una parella de fet d'acord amb la normativa vigent.

Aquesta sentència és un exemple de la interpretació restrictiva que els Tribunals estant fent de l'art. 174.3 LGSS i que limita, encara més, l'accés a la pensió de viduitat a les parelles de fet, en no admetre mitjans de prova diferents -encara que siguin contundents- d'aquells expressament assenyalats a l'article esmentat.